

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

נ' ארון - הסלע בניה והשקעות בע"מ

בפני כב' השופט יair Dologin

תובעים

ע"י עוזי דן גור

גאר

נתבעת
ע"י עוזי מיריה זיק
aron - הסלע בניה והשקעות בע"מ

פסק דין

1

2

תמצית הרקע העובדתי

עסקין בתביעה בגין נזקים שנגרמו לתובעים עקב ליקויי בנייה שהתגלו בדירתם, אשר נמכרה להם ונבנתה עבורם על ידי הנتابעת. התובעים רכשו את הדירה ביום 24.2.08. הדירה נמסרה להם ביום 30.11.09. ביום 2.3.10 נבדקה הדירה על ידי מומחה מטעם התובעים, שנtan חוות דעת שלפיה קיימים ליקויים בדירה, אשר עלות תיקונים עומד על 77,372 ש"ח (כולל פיקוח הנדסי ומע"מ). לאחר מועד זה ולמן חודש Mai 2009 ועד סמוך להגשת התביעה דנא (ביום 31.1.11), הוגשו התוכניות בעלות בין הצדדים לגבי תיקון הליקויים. במסגרת התביעה, עותרים התובעים לחוב הנتابעת בעלות התיקון של הליקויים, בסך של 77,372 ש"ח, בפועל בגין עצמת הנפש שנגמרה להם עקב ליקויי הבנייה, בסך של 25,000 ש"ח ובועלות דירור חלופי בתקופת התקיקונים, בסך של 10,000 ש"ח ובסה"כ 112,372 ש"ח.

הנתבעת הגישה כתוב הגנה ובמסגרתו טענה מספר טענות ובין היתר, כי על התובעים היה לפי הסכם המכר למסור את המחלוקת בנושא הליקויים למחנדס בורר מוסכם, כי לנتابעת הזכות לתקן את הליקויים וכי היא הביעה נוכנותה בעבר, כמו גם היום, לעשות כן וחurf' זאת התובעים מנעו זאת ממשנה, כי היא תהייחסה לכל טענה של התובעים ואף שלחה פועלים לדירה וכי סכומי התביעה, הן בגין הליקויים והן בגין שאר הנזק, מופרדים. הנטבעת הגישה במהלך הבדיקה המשפטית, חוות דעת של מומחה מטעמה, לפיה העלות לתקן הליקויים עומדת על 5,394 ש"ח בלבד.

כמו כן, ניתנה חוות דעת של מומחה שמונה על ידי בית המשפט (המחנדס וশנאי המקרקעין אלפרד ארנרי). לפי חוות דעת זו, כולל לפי חוות הדעת המשלימה שהוגשה לאחר מכון לעניין ליקויי הריצוף, כולל לאחר מתן הבהיר והתייחסות מצד המומחה לטענות הצדדים בעניין עלות החלפת הריצוף, עלות התקון של כלל הליקויים בדירה עומדת על 27,000 ש"ח לפני מע"מ ולפני תוספת של 20% לביצוע על ידי קובלן מזדמן. המומחה גם קבע כי יש לפצות את התובעים בסכום של 320 ש"ח בגין ליקויים שתוקנו על ידי הדירר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

אה' נ' ארון - הסלע בניתה והשיקעות בע"מ

הצדדים ביקשו שבית המשפט ייתן פסק דין על סמך החומר שקיים בתיק, ללא הגשת תצהיריהם עדות, שמיעת עדים וחקירתם.

דינן

סעיף הבוררות

הנתבעת טענה בכתב ההגנה, כי לפי סעיף 5.10 להסכם המכרז, במקורה של מחלוקת בין הצדדים על- ליקויי בנייה, הצדדים הסכימו לפנות למתנדס בורר. בהתאם, טענה הנتابעת, כי היא רשאית לעכבר היליכים או לחזור על מחלוקתם (שי' ב' בכתב ההגנה). חרף טענה זו, לא הוגשה כל בקשה מצד הנتابעת לעכבר את היליכים ואלה נמשכו. לראשונה הועלתה הטענה מחדש בישיבת יום 27.3.12, לאחר שכבר ניתנו שתי עדות מטעם מומחה בית המשפט. הענה הוזכרה גם בטיעומי הנتابעת, אם כי באורח לאשונית ביותר.

הנהלות מעין זו מעידה על יותר מצד הנتابע על העברת התקיק לבורות. למשל הוגשה בקשה בזמנו בנוגע זה והחליכים נמשכו ונמשכו, כולל לבסוף מתן הסכמת הנتابע לממן פסק דין לפי החומר הקיים, מבלתי שהסכם זו סיווגה בנושא הבורות, יש לראות בנتابע כמי שויתרה על טענה זו. בעל דין המבקש לעמוד על תניית בורות צריך לעשות כן במפורש על ידי הגשת בקשה בכתב לעיוכוב היליכים ואינו יכול "לרכוד על שתי חתונות", מחד לא להגיש בקשה כאמור ולנהל את ההליך המשפטי בבית המשפט ולגופו, ומайдך להזכיר מעת את טענתו האמורה.

הזכות לתקן הликויים

שניהם נקבעו לבצע את התיקונים בדירה ואף הנזעקה על כד בשמוד למס שנת הבדיקה. השיא ביטחון נקבעה לנטבעת הזכות ביום תיקון הליקויים. התובעים עומדים על פיצוי כספי וטוענים כי הנטבעת איבדה את הזכות לטcken מכמה טעמים, ובין היתר, עקב התעלמותה מפניותיהם והכחשתה את הליקויים. הנטבעת טוענת כי הזכות עומדת לה, בין היתר, עקב העובדה הצדים חולקים בשאלת האם עומדת לנכונות הזכות ביום תיקון הליקויים.

לאחר שעיינתי בטענות הצדדים ובוחמר שנמצא בתיק, נחה דעתך כי לא עומדת עוד לנתבעת הזכות לתהנו את הликויים עיין.

יעון בנספח כתוב הتبיעה, מגלה כי פניות התובעים אל הנتابעת לbijouter תיקונים החלו עוד לפני חודש מאי 2010. לפי מכתב התובעים מיום 10.5.9, עולה כי נערכה לבקשת התובעים, כבר בתחילת חודש מרץ 2010, חוות דעת מומחה. התובעים פנו אל מנהל העבודה בבניין בעניין זה, אשר שלח שני פועלם לתיקון המרצפות (בחוות הדעת מופיעים ליקויים נוספים), אולם לא עלה בידי פועלים אלה לבצע את התקיון.

למכותב זה צירפו התובעים את חוות דעתו של המומחה מטעם ודרשו את תיקון הליקויים על פייה. בהעדר תגובה מצד הנתבעת, שלחו התובעים ביום 9.8.10 מכתב דרישת נסף, ממנה עולה כי לא

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

נ' אורן - הסלע בניה והתקנות בע"מ

1 נעשה דבר על ידי הנتابעת בעקבות המכתב הראשון. בהעדר תגובה גם הפעם, שלחו התקובעים ביום
2 5.10.10 מכתב שלישי, הפעם באמצעות בא כוחם, בדרישה נוספת לביצוע התקונים על ידי הנتابעת.
3 רק בסוף חודש ינואר 2011, שלחה הנتابעת מכתב שלישי פנה נציגה אל התקובעים לתקן הליקויים,
4 אולם לא זכה לשיתוף פעולה מצדם, בטענה כי הנושא הועבר לטיפול עו"ד מטעם (נספח ב' לכתב
5 ההגנה). במסמך תשובה של התקובעים מיום 3.2.11, נכתב, בין היתר, כי הנتابעת נדרשת להעביר לוח
6 זמינים ותוכניות לתקן כל הליקויים לפי חוות הדעת ולשם כך מוכנים התקובעים בהתאם לנציג
7 הנتابעת ביקור בדירה (נספח ג' לכתב ההגנה). ביום 17.2.11, השיבה הנتابעת כי היא שמהה
8 שהתקובעים חזרו בהם מסירובם לאפשר ביצוע תיקונים וכי היא מבקשת להיכנס לדירה לביצוע
9 תיקונים וכיינה מספר תאריכים הנוחים לה (נספח ד' לכתב ההגנה). באותו היום, השיבו התקובעים
10 לנتابעת כי מעולם לא סירבו לביצוע תיקונים והיתה זו הנتابעת אשר התעלמה מפניותיהם מן
11 העבר וכי בכל מקרה על הנتابעת לפנות בעת בכל עניין לבא כוחה.
12 השתלשות העניינים הניל מעידה היבט כי הנتابעת התעלמה מפניות התקובעים. די בכך, כדי שאಗיע
13 למסקנה כי הנتابעת אייבדה את הזכות לתקן ליקוי הבניה. פניות התקובעים אל הנتابעת החלו לכל
14 המאוחר בחודש Mai 2010 ולאחר ניסיון לתקן המרצפות שכשל ופניות נוספות נעשו כאמור
15 בחודשים אוגוסט ואוקטובר 2010. התגובה הראשונה של הנتابעת באה רך ביום 26.1.11, היינו
16 לאחר תס' שנת הבדיקה (שהסתירה ביום 30.12.10) וכ-8 חודשים לאחר פניות הראונה בכתב של
17 התקובעים לביצוע התקונים, היינו בעבר תקופה זמן בלתי סבירה לעיל. הנتابעת בסיכוןיה
18 התעלמה כמעט כליל מהפניות של התקובעים מהחודשיים שקדמו למועד מיום 26.1.11 והתיחסה רק
19 לפניהיה זו אל התקובעים ולהתכתבותו שהתנהלו לאחר מכן.
20 וודges – חוק המכר (דירות), תש"ג-1973, מחייב את המוכר לתקן את הליקויים תוך זמן סביר
21 בפניית הדיר (סעיף 4ב' לחוק). מדובר בהוראה קוגנטית. וודges – לא נאמר תוך זמן סביר מזמן
22 שנת הבדיקה, אלא כאמור, תוך זמן סביר מקבלת ההודה על הליקוי נאות הדיר. לפיכך, הוראה
23 חוזית בחוזה המכר, ככל שקיים, לפיה תיקוני הליקויים יעשו לראשונה ורק בתום תקופת הבדיקה
24 ובצורה מרכזת, אין לה לדידי כל תוקף ובהתאם, כל טענה מסווג זה של קבלן, שחיל עליו החוק
25 הניל, דין להידחות.
26 לפיכך, משפנו התקובעים אל הנتابעת בקשר לליקויים בחודש Mai 2010 (כחצי שנה לאחר קבלת
27 הדירה), היה על הנتابעת לטפל מיד בפניותם ולא עמדה לה הזכות לחמותין חודשיים רבים עד תס'
28 שנת הבדיקה.
29 זאת ועוד: הסתמכות הנتابעת בסיכוןיה על הדברים שנקבעו בע"א 03/5602 ס gal ואח' נ' שיכון
30 ופתחה לישראל בע"מ (פורסם באתרם משפטים), אינה יכולה לסייע לה, שכן הדברים שנקבעו שם,
31 לא רק שאינם נוגדים את מסקנותי הניל אלא אף תומכים בה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ג' אדרון - הסלע בניה והשקעות בע"מ

ראשית, בפרשת ס gal, נקבע כי התייעזה הוגשה בתוקן שנות הבדיקה וכי לא קדמה לה כל פניה ממשית לתיקון הליקויים. בעניינו, התייעזה הוגשה לאחר תום שנות הבדיקה (גם אם רק מספר שבועות לאחר מכן) וקדמה לה פניות מספר לתיקון הליקויים שלא זכו לכל התייחסות מצד הנتابעת.

שנית כל, הגם שבית המשפט העליון קבע כי מן הרואין שתביעות בגין ליקויי בניה, בכלל, תוגשנה בתוקן שנות הבדיקה ולאחר מכן נאותה לקבלן הזדמנויות נאותה לתיקון הליקויים, נאמר באותה נשימה, כי אם הקבלן מפר את חובתו לתקן ליקויים בתוקן שנות הבדיקה, רשאי הדייר לפנות לערכאות, משמע, ראיו הוא לעשות כן עוד לפני תום שנות הבדיקה. לחן דבריו בית המשפט, אשר הנتابעת בסיכוןיה ציטטה מהם באופן חלקית ותוך השמות הסיפה דוקא (אותה סימנתו להן בכו תחתון), שהיא הרלוונטיות ביותר לעניינו ואשר מבססת את המסקנה, כי במקרה הנוכחי, גם לו הוגשה התייעזה בתוקן שנות הבדיקה, הייתה הוגשנה בנסיבות כאמור: "אם יש לתקופת הבדיקה חשיבות ממשור ורחב יותר – תקופת הבדיקה מושגת ליעילות המערכת המשפטית ומונעת הקצעה בלתי יעילה של משאבים על ידי שהיא מיותרת, ولو באופן זמני, את הצורך בהגשתן של תביעות בגין פגמים ואי התאמות שנגלו בדירה במהלך תקופה זו. אלה יתוקנו על ידי המוכר ללא שתידרש פניה לבית המשפט. כמפורט, במידה שסבירים הקנים כי המוכר לא יכול חיזב החזוי לתקן הליקויים בשעת הבדיקה, פתוחה בפניים האפשרות לפנות לערכות בתביעה".

مكان, שבית המשפט העליון לא קבע ולא הכוון לקבוע, כי בכל מקרה לא ניתן להגיש תביעה לפני תום שנות הבדיקה. דייר שפונה לקבלן בתוקן תקופת הבדיקה, גם אם ימים ספורים לאחר קבלת הדירה, בדרישה לתקן ליקוי ואשר לא מענה תוך זמן סביר מפנהה זו, רשאי גם רשאי להגיש תביעה ליקויי בניה לבית המשפט בתוקן שנות הבדיקה וגם אם תקופת הבדיקה רק חלה.

מסקנתי ה寧, בדבר איבוד הנتابעת את הזכות לתיקון הליקויים עקב התעלמות מפניות התובעים, לא משתנה גם כאשר לוקחים בחשבון את מכתב התובעים מיום 3.2.11. יושם לב כי במסמך זה, לא הסכימו התובעים לכינסה מידית של הנتابעת לדיירם לביצוע תיקונים ולא תנאי. התובעים דרשו מהנتابעת במסמך זה loth זמנים ותכניות עובודה לביצוע התיקונים לשם בחינותם של אלה, הסכימו קבוע מועד לביקור בדירה (עדין לא מועד לביצוע תיקונים).

הנتابעת התעלמה מדרישה זו, כעולה מכתבה מיום 17.2.11, בו אין כל התייחסות ללוחות זמנים או תוכניות לביצוע תיקונים, אלא אך מועדים לצורך כניסה לדירה לתיקון הליקויים. לפיכך, אין הנتابעת יכולה להסתמך על ההתכתבויות ה寧 שבין הצדדים חדשים ינואר ופברואר 2011, כדי לטעון שנייתה הסכמה על ידי התובעים ממועד זה לביצוע תיקונים וכי הסכמה זו גוברת ומרפא את המחדל שלח מטלפל בליקויים מהחודשים הקודמים.

איפלו ההסכם ה寧, שהותנה בהציג לוחות זמנים ותוכניות מסוודרות, בנסיבות העניין, ניתנה למעשה כמחווה ולפניהם משורת הדין, וזאת לאחר שהנتابעת התעלמה מפניותיהם של התובעים במשך תקופה כה ארוכה. על כן, גם אם הייתה מוצאת כי ניתנה בשלב זה הסכמה בלתי מותנית לביצוע התיקונים על ידי הנتابעת, סביר להניח כי הייתה מכך, בנסיבות העניין, בזכותם של התובעים לחזור

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

נ' אורן - הסלע בניה והשכעות בע"מ

בhem מהסתכמה זו, כפי שנעשה על ידם במרומז במכתבם מיום 17.2.11. בשולי הדברים נראה למאורה כי בעת מכתבם של התובעים מיום 3.2.11, הם עוד לא היו מודעים לכך שכטב התביעה כבר הוגש ימים ספורים קודם לכן (31.1.11) על ידי בא כוחם ורק לאחר שעדכנו אותו בדבר מכתבה של הנتابעת, תודרכו כנראה להוציא את המכתב מיום 17.2.11. גם מסיבה זו היה מקום הנסיבות העניין לאפשר להם לחזור בהם מהסתכם לתיקון הליקויים.

זאת ועוד: דרישת התובעים לקבלת לוחות זמנים ותכניות לגבי התקונים, הייתה לגיטימית ביותר ועל אחת כמה וכמה בנסיבות שהבחן קודם לכטב התביעה מהתובעים, דבר שכנהה רק הגבר אצלם את החשש כי אין בכוונת הנتابעת לפעול בראציות לתיקון כל הליקויים ומכאן דרישתם להסדרת הנושא בטרם עת.

כלן מסודר שמלא חובהו לביצוע תיקונים כדבאי ובתס לב, חייב להסדיר עם הדייר מראש ובקרה מסודרת (רצוי בפגישה בדירה), את לוחות הזמנים של ביצוע התקונים ואת אופן ביצועם. ביצוע תיקונים בדירה גורם אי נוחות רבה לדייר. על הקובלן לספק לדייר מראש את כל הנתונים שיאפשרו לו להכין את הדירה ואת עצמו לצורך כך (הוזת רהיטים וכיסויים, ליקחת חופש מהעבודה וכו').

המחזה הנפוץ במקומותינו, של משלוח פועלים לדירה לביצוע תיקונים, כמעט ללא התראה, ללא תכנון מראש ולא קביעת לוחות זמנים (כפי שנראה כי ביקש הנتابעת במרקחה הנוכחית), אינו נאה ואיןו יאה ויתרה לכך – מעיד על חוסר רצינות של הקובלן, נוגד כליל התנוגות מקצועיים סבירים ומהווה לדידי הפהה של חובתם הלה שבח הקובלן בביצוע החוזה ובקיים התcheinבותו לתיקון ליקויים לפי החוק ולפי חוזה המכר.

למעלה מן הדרוש אצין כי הנتابעת איבדה את הזכות לתיקון הליקויים גם בשל העובדה שלא הסכימה מיד לאחר הגשת התביעה לתיקונים. בכתב ההגנה, טענה הנتابעת כי היא מוכנה לתקן את הליקויים "...אם אכן יימצא מי יש ליקויים שיש לתקן" (ס' ד' 1א' לכתב ההגנה). בסעיף ג' 6 לכתב ההגנה טענה הנتابעת לדחיתת התביעה ורק לחילופין טענה לזכות לביצוע תיקונים. בסעיף ד' 2 לכתב התביעה טענה הנتابעת כי הליקויים הם מנוראים ולא טוטים מההתcheinבות שלה לפי החשבם ולפי חוק. כל אלה מעמידים על סירוב למעשה לתיקון הליקויים או לכל הפחות ניסיון לאחו במקל בשתי קצוותיו.

כלן הנתקחש כך לליקויים בכתב ההגנה ומסכים לתיקונים רק לאחר שנית חווות דעת מומתה מטעם בית המשפט, איןו יכול להיחשב כמו שהביע נכוונות לתיקון הליקויים במובנו של חוק המכר דירות ועל כן איןו יכול להיות מוחזות לתקן השמורה למי שמסכים לתיקון הליקויים ללא תנאי (ראה ע"א 472/95, 553/95 זלצין נ' דיוור לעולה – פורטם באתרם משפטים, אשר צוטט בסיכון התובעים).

לפיכך, טענת הנتابעת בדבר זכותה לביצוע תיקונים נדחתת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

נ' אורן - הסלע בניה והשקעות בע"מ

הפיizio בגין ליקויי הבנייה

לפי חוות דעת מומחה בית המשפט, עלות תיקון של כלל הליקויים בדירה עומדת על 31,320 ש"נ (לאחר הוספת פיקוח הנדסי ומע"ם ולפניהם תוספת של 20% לביצוע על ידי קבלן משנה).

התובעים טוענים ידם על חוות דעת מומחה בית המשפט, למעט בנושא הריצוף שיש להחלין בדירה (ס' 7 לsicomi התובעים). לטענתם, יש להחלין את כל הריצוף בדירה, בשטח של 100 מ"ר ולא רק 32.40 מ"ר, כפי שקבע המומחה. לטענתם, הבדיקה המדגמית שבוצעה בדירה ואשר העתמה קיומם של חללים מתחת אריחים רביים יחסית מתוך אלה שנבדקו, בינווד לדין, יש ליישמה ולהחלילה גם על שאר אזורי הדירה, הגם שלא בוצעה בהם בדיקה מדגמית. לפיכך, עלות תיקון הליקויים צריכה לעמוד לפחות 53,308 ש"נ (כולל פיקוח הנדסי ומע"ם ולפניהם הוספה 20% עלות קבלן מזדמן).

הנתבעת מנגד דוחה את הניסיון של התובעים לקבל פייזו בגין שטחים נוספים של ריצוף מעבר לקביעת המומחה, גם בגיןו שאין בסיס לכך לגופו של עניין וגם בטענה שהפייזו המבוקש על ידם עולה בהרבה על הסכום שדרשו הם בכתב התביעה ובחוות הדעת מטעמים בגין ליקוי הריצוף. הנתבעת טוענת, אם כן, כי לכל היוטר יש לפסק לhtonם 25,340 ש"נ, ללא תוספת מע"ם או 20% עלות לקבלן מזדמן וזאת בגין כלל הליקויים.

לאחר שיעינתי בחומר ובטענות הצדדים, נחה דעת כי אין מקום לקבל את טענת התובעים בדבר החלפת כל הריצוף בדירה, הכל כפי שיפורט להלן.

בחוות הדעת מטעם התובעים קבע המומחה מטעמים (אליעזר גוכמן), כי ישנים מספר סוגים פגמיים בריצוף בדירה. בין היתר, איתר המומחה ביצוע ליקוי של מילוי מלט שגרם לחללים מתחת לפני הריצוף ואריחים בולטים או שקוועים כתוצאה מכך (ס' 9.6 ו-9.7 לחווות הדעת). דא עקא, המומחה לא ציין בחוות דעתו היכן בדירה נמצא האריחים הפוגמיים הניל, בכמה אריחים מדובר ומה השיטה הכוללת במ"ר של האריחים הפוגמיים. המומחה גם לא פירט כיצד חישב את עלות החלפת הריצוף הפגום שנקבע על ידו על סכום של 8,400 ש"נ לפני פיקוח הנדסי ומע"ם. כמו כן, סכום זה נקבע על ידו גם בהתייחס לאריחים פגמיים מסיבות אחרות, כגון הבדלי גוון, כתמים, גימור לא מושלם סביב קופסאות ביקורת ושיפוע לא נכון במרפסת דיר.

בחוות הדעת הראשונה של מומחה בית המשפט ניום 8.8.11, נקבע כי לעניין הליקויים מסווג הבדלי גובה בין אריחים, נמצאו 2 מרצפות בסלון בהבדלי גובה שיש להחליפם, כמו גם מרצפת נוספת בכניסה לשירותי אורחים. מעבר לכך לא מצא המומחה דבר. המומחה ציין לגבי חללים בריצוף כי נמצא 2 מרצפות פגומות במטבח ומספר דומה בסלון.

בחוות דעתו המשלימה, לאחר שבוצעה לבקשת התובעים בדיקת שליפה על ידי מכון התקנים, קבע המומחה מעיון בתוצאות הבדיקה (המומחה לא נכח בעת ביצוע הבדיקה), כי מתוך עשרה אריחים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

נ' אורן - הסלע בניה והסקעות בע"מ

שנבחרו לבדיקה בשטח הסלון ומטבח המשתרע על פני כ-32.40 מ"ר והכולל כ-90 מרצפות בגודל 60/60 ס"מ, נמצאו שבעה אריחים בעלי צליל חלול, המהווים 70% מהאריחים שנבדקו, אחוז גבולה לאין שיעור מסטיות התקן, העומדת על לא יותר מ-15% (ראה עמי 1 לחוות דעת משלימה מיום 8.11.11). לאור תוצאות אלה, קבע המומחה שיש להחליף את משטח הריצוף בסלון ומטבח ולא קבע כי יש להחליף את הריצוף בכל הדירה.

לפיכך, אם ביקשו התובעים לסתור את קביעת המומחה ולהציג מפיו קביעה אחרת, לפיה יש להחיל את הבדיקה על שאר חלקי הדירה ועל שטח נרחב בהרבה (100 מ"ר במקום 32 מ"ר), פשיטא כי היה עליהם לעשות שימוש בכלים העומדים לרשותם בעניין זה (שאלות הבקרה וחקירה נגדית). תחת זאת, הטכינו התובעים להגשת סיכומים ללא חקירות ושמיעת עדויות ואף לא שלחו למומחה שאלות הבקרה נושא זה, למרות שכן מצאו לנכון לשלווה שאלות הבקרה לגבי התעריף שקבע המומחה להחלפת הריצוף, במובן מהשיטה המיועדת להחלפה, לגבי כאמור לא העלו התובעים כל טענה עד לסיכוןיהם. עוד בהערת אגב אצין כי מושבות המומחה בנושא העלה הניל' במכתו 5.1.12 מיום 5.1.12, עליה כי במסגרת חישוב העלות שהציגו התובעים, השיטה המיועדת להחלפה מבchinותם עמד על 42 מ"ר בלבד (ראה ס' 6' למכות המומחה הניל').

משלא נחקר המומחה, לא ניתן להגיא למסקנה המבוקשת על ידי התובעים, לפיה מדובר בבדיקה מדגמית שמשילכה על כל הדירה. בדיקת השלייפה שנעשתה, נעשתה באיזור אחד בלבד של הדירה, בשטח הסלון ומטבח, אשר יחד משתרע על כ-32.40 מ"ר. לא נעשתה בדיקת שלייפה כאמור בשאר חלקי הדירה וגם לא ניתן כל הסבר מדוע התובעים, הם אשר עתרו לביצוע הבדיקה הניל' ולא היה דבר שיכנע מהם בזמןו לבצע בדיקות שלייפה בשאר חדרי הדירה.

הפרופוזיציה שמצוים התובעים ואשר נשמרת ככל הנראה על ההיגיון שם נמצא אחוז ניכר מעבר לסטיות התקן של אריחים פגומים מותוך אלה שנבדקו באיזור סלון/מטבח, חזקה כי זו תהא גם התוצאה בשאר חלקי הדירה, אינה נקייה מספקות. יש לזכור כי חלק הדירה השונים וחדרי הדירה האחרים, משתרעים על שטחים נפרדים ואף קטנים בהרבה. כמו כן, התובע עצמו ציין בפני בית המשפט כי הבעייה החrifפה היא במטבח ובסלון (עמי 1, ש' 23 פר' יום 6.9.11) מה שמעיד על שונות של התופעה בחלקים שונים של הדירה.

לפיכך, העתירה להחלפת כל הריצוף בדירה נדחתה.

נותרנו עם המחלוקת الأخيرة בעניין ראש הנזק הנוכחי, שモtabטאת בטענת הנتابעת לפיה גם את הסכום שקבע מומחה בית המשפט ביחס להחלפת הריצוף בשטח של 32.40 מ"ר, בסך של 8,100 ש"ל (לפני מע"מ) לא ניתן לפ███, שכן סכום זה מתייחס לשאר הסכומים שנקבעו בשאר הסעיפים האחרים בחוות הדעת המתיחשים לריצוף ואשר ייחדו מגיעים לסכום של 2,410 ש"ל, כך שסכום חוות הדעת של המומחה אירני בגין ריצוף מסווגם בסך של 10,510 ש"ל, העולה ב-1,660 ש"ל על הסכום שתבעו התובעים בכתב התביעה לפי חוות הדעת מטעמים, בסך של 8,400 ש"ל (לפני מע"מ).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

נ'אורן - הסלע בניה והשקעות בע"מ

1 לדידי, יש לדוחות טענה זו. סכום התביעה בגין כל ליקוי הרি�צוף עמד על 8,400 ש"ח בתוספת 10%
2 פיקוח הנדסי ומע"מ ובסה"כ 10,718 ש". לכך יש לחסיף, הפרשי הצמדה וריבית מיום הגשת
3 התביעה ועד למועד חווות הדעת של המומחה אירני, כך שהסכום מגען ל- 11,052 ש"ח (יצוין כי חרף
4 קביעתו של המומחה גוכמן כי עלות תיקון על ידי קבלן מזדמן ולא ראשי, חנה גבוהה יותר בכ-
5 30-35% התובעים הגיבו תביעתם לסכום הנ"ל ללא תוספת זו).

6 לפי חווות דעתו של המומחה אירני, עלות ליקויי הרি�צוף, מוגעה אמנים לסכום גבוה יותר, 10,060 ש"
7 בתוספת פיקוח הנדסי בשיעור כ-17% וכן מעיים וכן 20% לעלות לקבלן משנה ובסה"כ כ- 16,384 ש".

8 עם זאת, הסכום הכלול שתבעו התובעים בגין ליקויי הבניה, עולה בהרבה על הסכום שייפסק להם
9 בעת לפי חווות דעתו של המומחה אירני. בעל דין אינו רשאי לקבל יותר מאשר תעבור בראש נזק
10 בפרט, אולם לעניין זה, יש לראות את ליקויי הבניה בכללותם הראש נזק אחד ולא כל ליקוי בפרט
11 בראש נזק (ראה בעניין זה דברים דומים שנקבעו בת.א. 48221/07 חדד ואח' נ' ראיי חברה קבלנית
12 לבניין בע"מ (פורסם באתרים משפטיים) ואשר צורף לxicomi התובעים. לפיכך, דין טענת הנتابעת
13 להידוחת.

14 טענת הנتابעת לפיה אין לפ██וק לתובעים את התוספת של 20% לתיקון על ידי קבלן מזדמן כפי
15 שקבע המומחה אירני, דינה להידוחות. נימוקי הנتابעת – רצון התובעים בכיסוף וכוכנותה לתקן – אין
16 בהם ממש. התובעים לא דרשו ישר את עלות התקיונים, אלא נתנו לנتابעת הזדמנויות סבירה לתקן
17 את הליקויים ואף מעבר לכך. למשל מעיטה הנتابעת, זכאים היו לדרש פיצוי כספי ולסרב לתקן
18 בעין ואין בכך כל פסול. הנימוק שמתבסס על נוכנות הנتابעת לתקן את הליקויים, דין להידוחות
19 שכן על פי הממצאים שקבעתי, הנتابעת לא גילתה נוכנות כזו בשעה היעודה ולאחר מכן הדבר כבר
20 היה בבחינת מעט מדי ומואחר מדי.

21 גם הטענה אורוזות אי פ██יקת המעו"מ דין להידוחות ואף מוטב היה שלא תועלה כלל. העלות הנדרשת
22 לתקן הליקויים על ידי התובעים באמצעות בעל מקצוע ואשר הווערכה על ידי המומחה כוללת
23 כmobן מע"מ שלל על השירות, העובדות והחומריים הכרוכים בתיקון הליקויים. על התובעים לקבל
24 פיצוי שיקסה באופן מלא את העלות הניל, ומכאן שאין להחפיק את המעו"מ מסכום הפיצוי, שמהווה
25 חלק אינטגרלי מעלות התיקון.

26 בנסיבות אלה, ושעה שהתובעים הצביעו על הסכמתם לכל שאר קביעות המומחה והנتابעת מנגד לא
27 הביאו טיעונים נגד חווות הדעת של המומחה, בלבד מהטענות הנ"ל, בהם דיןתי ואשר נדרשו על ידי,
28 לא יותר אלאחייב את הנتابעת לשלם לתובעים את עלויות התיקון כפי שנקבעו בחווות דעתו של
29 המומחה אירני, בסך של 27,000 ש"ח בתוספת 20% עלות תיקון על ידי קבלן מזדמן ובתוספת מע"מ
30 וכן בתוספת סכום הפיצוי הנזכר בחווות הדעת בסך של 320 ש"ח עליו אין מחלוקת ובסה"כ 37,904 ש"
31 בגין הפרשי הצמדה וריבית כדי ממועד חווות הדעת, יום 8.8.11 ועד לתשלום בפועל.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

א/oron - הסלע בניה והשקעות בע"מ

דior חלופי

המומחה אירני קבע כי על רקע הצורך בהחלפת הריצוף באיזור סלון ומטבח, לא יוכל התובעים להתוגדר בדירה. קביעה זו נראית לי סבירה והגינונית בנסיבות העניין, בהן לא מדובר בהחלפה נקודתית של הריצוף, אלא החלפה של שטח ממשועוט של 32 מ"ר. לפיכך, את טענת הנتابעת, לפיה אין צורך בפינוי הדירה, שמדוברנטענה בצורה כללית, שתנית ובלתי מנומתקת, יש לדחות. טענת הנتابעת, לפיה אין לשלם סכום כלשהו בגין דior חלופי, שכן אין בכוונות התובעים ממילא לבצע תיקונים, גם היא דינה להידוחות משלא הוכחה כלל ועיקר.

המומחה הערך את משך הזמן הדרוש לביצוע כל התיקונים ב-10 ימים והמליץ על 7 ימי דior חלופי. התובעים תבעו בראש נזק זה 10,000 ש"ח, המסתכם לפי חישוב אրיתמטי פשוט, ב-3,333 ש"ח לשבוע וזואת כאשר לוקחים בחשבון שהמומחה מטעם הערך את משך הזמן של התיקונים בשלושה שבועות (ס' עמי 14 לחוות הדעת בסעיף העורות).

התובעים לא ביססו סכום זה בדרכו של הסבר, לא בדרכו של חישוב ולא בדרכו של המצאת ראיות אחרות (בכתב התביעה אין ביסוס כאמור לסכום שתבע ועל הגשת תצהורי עדות התובעים הרי וויתרנו). גם בסיטוכים לא ניתן כל הסבר לסכום המבוקש. התובעים לא צינו היכן בכוונותם לשוהן בתקופת ביצוע התיקונים. הם לא הביאו ولو הצעת מחיר אחת ממילון או אלף דירות, כדי לבסס את הסכום שתבעו. לפיכך, לא ניתן לפ██וק לתובעים סכום ריאלי המבוסס על עלות בפועל של דior חלופי וזואת בהחלט כל ראייה.

עם זאת, מוצא אני לנכון לפ██וק לתובעים סכום מינימאלי של 1,500 ש"ח וזאת בשל ההנחה כי הוצאות לדior חלופי כלשהו בסכום כאמור בוודאי תהינה וכי סכום זה בוודאי אינו עולה על הסכום הריאלי הנמוך ביותר הקיים בגין סידור סביר לדior חלופי בנסיבות העניין. הסכום הנילישולם צירוף חפרשי הצמדה וריבית כדי מיום הגשת התביעה ועד לתשלום בפועל.

עגמת נש

הפסיקה הכירה בזכותו של דior לקבל פיצוי בגין עגמת הנפש שנגרמה לו עקב ליקויי בניה ואי תיקונים (ראה למשל ע"א 611/89 דרוקר זכריה חברה קבלנית לעבודות אזרחיות ופיתוח בע"מ נ' נחמיאס פדיי מו(2) 60). הפיצוי בגין עגמת נפש בכלל, כמו גם שיעורו, תלויים בנסיבות כל מקרה ומרקם. כמו כן, כבר נקבע כי הعلامات הכספיות של התיקונים, אינם בהכרח מעיד על עצמת עגמת הנפש שנגרמה (ראה פרשת דרוקר הניל). כמו כן, קיימים ליקויים בנסיבות מסוימים מאוד על יכולת יהנות מהדירה ולעתים אף על היכולת לגור בה באופן סביר (כגון ליקויי רטיבות). נגends, ניתן מכך שבו ליקויים רבים בדירה, גם אם כל אחד בפני עצמו הנו מינורי או לא מהותי ביותר, במצבם יפגעו ביכולת יהנות מהדירה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

נ'אורן - הסלע בניה והשקעות בע"מ

לאחר ששבתי ועיינתי בחומרה דעתנו של המומחה, כדי להתרשם מסוגי הליקויים שנמצאו בדירה, שוכנעתני כי סביר להניח שמדובר בתובעים עגמות نفس, בעיקר מהליקויים בריצוף, אם כי ניתן למצוא בחומרה הדעת ליקויים נוספים שמטבעם פוגעים ביכולת יהנות מהדירות (כגון - אי יכולת לסגור דלת מomid אלא בטריקה, ידית דלת כניסה ורופפת, מכשיר גז לחימום מים לא תקין, אריחים בולטים או שקוועים בחיפוי קרמיקה, שקע חשמל שלא עבד בחדר שירות, גבושיםות וגולים בטיח).

טענת התובעים בדבר חללים רבים בריצוף באיזור סלון/מטבח נמצאה כנכונה. לפי טענת התובע, שאיני מצוי מקום להטיל בה ספק, חללים אלה הרגשו (עמ' 1, ש' 22 עד עמי 2, ש' 13). אמן, ניכר מדבריו הניל של התובע, כי החללים גרמו לתזוזה מינורית של המרצפות בעת דרייכה עליהם וכי תופעה זו חלה רק במעטן קטן של מרצפות. עם זאת, אין להקל ראש במצב שבו אריחים, גם אם בודדים בדירה, אינם מקובעים כראוי ומתונדים. גם מצב זה, פוגע ביכולתו של הדייר יהנות מדיירתו באופן סביר.

בנסיבות אלה ולאחר שלקחתי בחשבון גם את התנהלות הנتابעת שהתעלמה במשך תקופה ארוכה מפניות התובעים כמו גם משך הזמן שנאלצו התובעים להיות עם המצב הקיים, החלמתי לחייב את הנتابעת לשלם לתובעים פיצויו בראש נזק זה בסך של 7,500 ש"ח בצוירוף הפרשי הצמדה וריבית כדין מיום הגשת התביעה ועד לתשלום בפועל.

סוף דבר

אשר על כן, הנتابעת תשלם לתובעים בגין ליקוי הבניה, 37,904 ש"ח בצוירוף הפרשי הצמדה וריבית כדין ממועד חוות הדעת, יום 8.8.11 ועד לתשלום בפועל. כמו כן, תשלם הנتابעת 1,500 ש"ח בגין דירות חולפי בצוירוף הפרשי הצמדה וריבית כדין מיום הגשת התביעה ועד לתשלום בפועל. בנוסף תשלם הנتابעת בגין ראש הנזק של עגמת נפש, 7,500 ש"ח בצוירוף הפרשי הצמדה וריבית כדין מיום הגשת התביעה ועד לתשלום בפועל.

בנסיבות העניין, אני מחייב את הנتابעת לשלם לתובעים את מלאו שכר הטרחה ששילמו למומחה מטעמים ולמומחה בית המשפט, בצוירוף הפרשי הצמדה וריבית כדין מיום התשלום למומחים ועד לתשלום בפועל. הנتابעת תשלם לתובעים גם את מלאו אגרות בית המשפט בצוירוף הפרשי הצמדה וריבית כדין מיום תשלוםoms ועד לתשלום בפועל. הנتابעת תשלם לתובעים בנסיבות העניין ובהתחשב בכלל הנסיבות (חוותאה, היקף ההליכים ומשכם, התנהלות הצדדים וכו'), שכר טרחת ע"ז בסך של 10,000 ש"ח.

כל הסכומים שנפסקו, ישולם תוך 30 יום ממועדצת פסק הדין לנتابעת. המזכירות תזרור.

ניתן היום, ט' אלול תשע"ב, 27 אוגוסט 2012, בלשכתו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

כ' ארון - הצלע בניה והשיקעות בע"מ

1

יair.Dragon, שופט

1
2

